

Arrest

nr. 201 334 van 20 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: Dhr. X en mevr. X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind:

X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 28 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Kirgizisch staatsburger van Kirgizische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Kirgizische stad Balykchi en bent dus minderjarig. U kwam in 2012 samen met uw ouders, T. Z. (...) (O.V. (...)) en P. T. (...) (O.V. (...)), en de rest van jullie gezin naar België omdat uw ouders in Kirgië problemen kenden vanwege hun geloof. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf tot 2 keer toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun eerste asielaanvraag, ingediend op 11 april

2012, werd door het CGVS op 30 januari 2013 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 28 mei 2013. Hun beroep hiertegen bij de Raad van State werd op 24 juli 2013 verworpen. Op 28 januari 2015 vroegen uw ouders, zonder naar jullie herkomstland te zijn teruggekeerd, vervolgens een tweede keer asiel in België. Ze verklaarden nog steeds niet naar Kirgizië te kunnen terugkeren vanwege religieuze en etnische problemen. Op 16 november 2015 besloot het CGVS echter andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw ouders hun persoonlijke vrees niet aannemelijk wisten te maken. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arrest van 11 maart 2016. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar dienden op 27 juli 2016 een asielaanvraag in in hoofde van uw minderjarige broer, T. A. (...) (O.V. (...)). Op 19 april 2017 werd deze asielaanvraag afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw broer en zijn voogd niet waren opgedaagd voor gehoor en er binnen de wettelijk vastgelegde termijn geen geldige reden ter rechtvaardiging van deze afwezigheid werd meegedeeld. Op 7 september 2017 diende u zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. U voelt u namelijk meer thuis in België dan in uw herkomstland Kirgizië. U beheerst de Kirgizische taal niet en vreest daardoor in Kirgizië op verschillende vlakken moeilijkheden te kennen. In Kirgizië zou u bovendien niet dezelfde kansen krijgen om uw talenten te ontplooien als in België. Tot slot zou u in Kirgizië ook uw geloof niet kunnen uiten zoals in België. Uw vader vreest ook dat u het slachtoffer zou kunnen worden van bruidroof, een traditie die in Kirgizië nog steeds gangbaar is.

Ter staving van uw asielaanvraag werden een brief van uw advocaat en uw Belgisch bewijs van identiteit voorgelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Vooreerst wil u niet naar Kirgizië terug omdat u zich in België meer thuis voelt dan in uw herkomstland. Daarnaast beheerst u de Kirgizische taal niet, waardoor u het in Kirgizië op verschillende vlakken moeilijk zou hebben. In Kirgizië zou u bovendien minder kansen hebben om uw talenten te ontplooien en u zou er uw geloof niet op dezelfde manier kunnen uiten als in België. Uw vader vreest tot slot dat u in Kirgizië het slachtoffer zou kunnen worden van bruidroof.

Vooreerst stelde u niet naar Kirgizië terug te willen omdat u zich in België meer thuis voelt dan in uw herkomstland. U verblijft ondertussen immers al langer in België dan u in Kirgizië hebt gewoond en bent al vertrouwd met de taal hier. U heeft hier een dak boven uw hoofd en heeft hier veel vrienden en vriendinnen. U beschouwt België met andere woorden als uw thuis (CGVS, p. 8, 9). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, volstaat dit motief niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het is immers een louter persoonlijk motief, dat in uw hoofde geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt in geval van terugkeer naar uw herkomstland. Hoewel u verklaarde zich in België meer thuis te voelen dan in Kirgizië, haalde u immers geen elementen aan die erop wijzen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u bij terugkeer niet in staat zou zijn u te houden aan de in Kirgizië geldende wetten, regels en gebruiken. Zodoende kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Voorts haalde u aan dat u de Kirgizische taal niet beheerst, wat op verschillende vlakken voor moeilijkheden zal zorgen in geval van terugkeer. Zo zou u zich in Kirgizië moeilijk verstaanbaar kunnen maken. Voorts vreest u minder goede cijfers te halen op school, wat uw ouders minder blij zal stemmen. U bent tot slot ook bang dat u in Kirgizië minder vrienden en vriendinnen zal hebben omdat u niet perfect tegen hen kan praten (CGVS, p. 6). Ook uw advocaat voerde in zijn brief d.d. 25 augustus 2017 aan dat u geenszins naar uw herkomstland kan terugkeren omdat u geen Kirgizisch spreekt of schrijft en u uw schoolloopbaan onmogelijk kan verderzetten in een voor u totaal onbekende taal en geschrift. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de taal zou moeten leren niet volstaat om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Zij er vooreerst op gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat Kirgizië 2 officiële landstalen heeft, meer bepaald het Kirgizisch en het Russisch en in Kirgizië verschillende etnische minderheden leven die het Kirgizisch helemaal niet machtig zijn. Het Russisch geldt daarom als lingua franca. Zelf communiceert u zowel met uw ouders in België als met uw grootvader in Kirgizië in het Russisch (CGVS, p. 5-6). U stelde wel dat u het Russisch niet zo goed kan (CGVS, p. 5-6). Aangezien u dagelijks met uw ouders in het Russisch communiceert, kan er echter redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat u op zijn minst een goede kennis van het

gesproken Russisch heeft, getuige ook uw verklaring dat uw ouders u soms vragen te vertalen wanneer zij zich niet in het Nederlands kunnen uitdrukken (CGVS, p. 9). Niettemin u aangaf dat u zich moeilijk verstaanbaar zou kunnen maken in Kirgizië omdat u geen Kirgizisch kent, kan er zodoende van uitgegaan worden dat u zich wel in het Russisch zou kunnen uitdrukken aangezien het Russisch in Kirgizië een officiële landstaal is en het Russisch ook als lingua franca geldt. Daarenboven maakte u trouwens niet aannemelijk dat u niet in staat zou zijn om u het Kirgizisch eigen te maken. Gevraagd of u het Kirgizisch niet zou kunnen leren, stelde u het niet te weten, maar u meent dat het Kirgizisch wel veel moeilijker zal zijn en het veel tijd in beslag zal nemen om deze taal te leren. U voegde er nog aan toe dat u uw vader ooit tegen iemand Kirgizisch had horen spreken en u dat echt heel moeilijk vond (CGVS, p. 6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, kon u op geen enkele manier hard maken dat het Kirgizisch een dermate moeilijke taal is dat u niet in staat zou zijn om ze onder de knie te krijgen. Verder kan worden aangestipt dat er omwille van de status van het Russisch als officiële landstaal in Kirgizië verschillende scholen zijn met het Russisch als voertaal. Gevraagd waarom u in Kirgizië niet naar een dergelijke school zou kunnen gaan, reprecieerde u dat u niet kan lezen en schrijven in het Russisch en het daarom moeilijker zal worden (CGVS, p. 6). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, maakte u niet aannemelijk dat u niet in staat zou zijn u het Russisch verder eigen te maken en blijkt hieruit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat uw cijfers op school minder goed zouden zijn omdat u het Kirgizisch niet machtig bent en uw ouders daar minder blij over zullen zijn en uw verklaring dat u minder vrienden en vriendinnen zou hebben omdat u niet perfect tegen hen kan praten (CGVS, p. 6). Vooreerst zijn dit slechts loutere veronderstellingen van uwentwege. Daarenboven kan hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Zodoende volstaat het feit dat u het Kirgizisch niet beheerst niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Daarnaast vreest u in Kirgizië niet dezelfde kansen te krijgen om uw talenten te ontplooiën als in België. Concreet verwijst u naar het feit dat het in Kirgizië moeilijker zou zijn om een muziekinstrument te kopen omdat het daar moeilijker is om werk te vinden en uw talenten daarom verloren zouden gaan (CGVS, p. 7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit uw verklaringen geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omdat u uw talenten in Kirgizië niet op dezelfde wijze zou kunnen ontwikkelen als in België. Zodoende volstaat dit motief evenmin om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Tot slot wil u niet naar Kirgizië terugkeren omdat er niet op dezelfde wijze uw geloof zou kunnen uiten. In Kirgizië zijn er namelijk meer moslims dan christenen, waardoor u niet tegen iedereen zou kunnen vertellen over God (CGVS, p. 7). Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat voor christenen in Kirgizië, zowel voor individuen als groepen, de expressie van vrijheid van meningsuiting, geweten en religie, ingewikkeld is geworden en er fundamentele problemen zijn op het vlak van registratieprocedures, het ontbreken van een gelijkheidsbeginsel en gevallen van discriminatie op religieuze gronden. Echter, de situatie is actueel niet van dien aard dat het louter aanhangen van een christelijke geloofsstrekking volstaat om in aanmerking te komen voor de Vluchtelingestatus. Ook in de meest recente rapporten van mensenrechtenorganisaties, ngo's en andere actoren wordt immers geen melding gemaakt van concrete incidenten waarvan christenen in Kirgizië het slachtoffer waren. Bijgevolg is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Welnu, u reikte geen elementen aan waaruit blijkt dat er bij terugkeer naar Kirgizië in uw hoofde sprake zou zijn van vervolging omwille van uw geloofsovertuiging. Gevraagd wat er bij terugkeer zou gebeuren omdat er in Kirgizië meer moslims zijn dan christenen, antwoordde u dat u gehoord had dat men straf krijgt als men Kerstmis viert. U wist echter niet welke straf men in dat geval zou krijgen en kon hierover ook geen verdere info geven (CGVS, p. 7). Deze verklaringen zijn te vaag om een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken. Uw vader voegde in dit verband toe dat u in Kirgizië als christen gepest zou worden door andere kinderen en mogelijk zelfs door leraren op school (CGVS, p. 9). Ook uw advocaat stelde in zijn brief d.d. 25 augustus 2017 dat u in Kirgizië als christen niet veilig naar school zou kunnen gaan omdat Kirgizië een moslimland is en religieuze minderheden, zoals christenen, er onderdrukt worden. Noch uw vader noch advocaat konden hun verklaringen echter met enig document staven. Dergelijke ongefundeerde verklaringen wegen niet op tegen de hierboven aangehaalde objectieve informatie en volstaan zodoende niet om in uw hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd worden dat uw vader ook vreest dat u bij terugkeer naar Kirgizië het slachtoffer zou kunnen worden van bruidroof, een traditie die er nog steeds gangbaar is. Hoewel christenen deze traditie niet aanhangen, riskeert u toch het slachtoffer te worden van deze traditie omdat de ouders niet informeren naar de religie van het slachtoffer. Wanneer de vader een mooi

meisje ziet op straat, dan kidnapst hij haar gewoon (CGVS, p. 10). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de vrees van uw vader, volstaat ook dit motief niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Niettemin uw vader stelde dat er geen regels bestaan met betrekking tot de leeftijd waarop bruidroof wordt toegepast, blijkt uit zijn verklaringen dat de slachtoffers minstens in een hogere leeftijdsklasse vallen dan u. Gevraagd of er een minimumleeftijd geldt voor de bruid in kwestie, repliceerde uw vader dat het soms belachelijk is omdat getrouwde meisjes zelfs het slachtoffer kunnen worden van bruidroof. Hij voegde er nog aan toe dat zelfs meisjes in de hoge klassen van het secundair onderwijs gekidnapt kunnen worden en de bruid soms niet de kans heeft om haar school af te maken (CGVS, p. 10). Hieruit kan geconcludeerd worden dat de slachtoffers van bruidroof doorgaans minstens school lopen in de hoge klassen van het secundair onderwijs en dus in de daarmee corresponderende leeftijdscategorie vallen. Aangezien u zelf momenteel slechts 9 jaar oud bent, bestaat er gezien uw leeftijd in uw hoofde actueel geen risico om het slachtoffer te worden van bruidroof. Daarenboven moet er sprake zijn van een intentionele bedreiging

van leven, vrijheid en/of fysieke integriteit om een persoonlijke vrees aannemelijk te maken. Gelet op de aard van de door uw vader ingeroepen vrees, bruidroof, en de door hem aangereikte elementen kan niet geconcludeerd worden dat u persoonlijk het slachtoffer zou worden van bruidroof. Bijgevolg kan omwille van de traditie van bruidroof in Kirgizië in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw Belgisch bewijs van identiteit, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw Belgisch bewijs van identiteit bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van Kirgizië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het "verbod van willekeur", van de "beginselen behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij wederom de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de "beginselen behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van de artikelen 3 en 13 EVRM, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het "fair play-beginsel" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.1. In verband met de opgeworpen schending van het "fair play-beginsel" merkt de Raad op dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift onderstreept dat zij op zeer jonge leeftijd naar België is gekomen en dat zij dan ook dermate verwesterd is dat van haar niet verwacht kan worden dat zij in staat zou zijn om zich te houden aan de in Kirgizië geldende wetten, regels en gebruiken, wijst de Raad op de terechte motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen concrete elementen aanhaalt die erop wijzen dat zij dermate verwesterd zou zijn dat zij bij terugkeer niet in staat zou zijn zich te houden aan de in Kirgizië geldende wetten, regels en gebruiken. Het louter herhalen van haar vrees dienaangaande volstaat geenszins om desbetreffende motivering in een ander daglicht te stellen.

2.2.5.1. Verder meent verzoekende partij dat het argument in de bestreden beslissing dat in Kirgizië naast het Kirgizisch ook nog het Russisch gesproken wordt geheel irrelevant is nu zij ook het Russisch niet machtig is. Verzoekende partij meent dat *“(e)r (...) al te gemakkelijk (wordt) vanuit gegaan dat verzoekster omdat zij een paar woordjes Russisch kan spreken, zij daarom ook automatisch deze taal zou kunnen lezen of zelfs schrijven”*. Zij duidt erop dat het Russisch een geheel ander schrift (cyrillisch) betreft dan het westers schrift. Het is dan ook niet omdat zij *“een paar woordjes Russisch kan uitspreken, dat zij daarom het Russisch machtig is”*. Bovendien spreekt zij slechts sporadisch met haar ouders Russisch en is de voertaal het Nederlands. In de bestreden beslissing wordt overigens louter gesteld dat zij niet aannemelijk maakt dat zij zich het Russisch niet verder eigen kan maken, doch wordt nergens geantwoord op haar argument dat zij haar schoolloopbaan niet zomaar zal kunnen verderzetten.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, gevraagd naar de taal die zij spreekt met haar ouders, verklaarde met haar ouders in het Russisch te communiceren (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 11/10/2017, p. 5-6). Dat zij slechts sporadisch met haar ouders Russisch spreekt strookt dan ook niet met wat zij eerder aangaf. Aangezien uit haar verklaringen wel degelijk blijkt dat zij dagelijks met haar ouders communiceert in het Russisch, kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat zij op zijn minst een goede kennis heeft van het gesproken Russisch. Wat betreft de bemerking dat het Russisch een ander schrift kent, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing in dit verband reeds wordt opgemerkt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij niet in staat zou zijn zich het Russisch verder eigen te maken. Evenmin maakt zij hard dat het Kirgizisch een dermate moeilijke taal is dat zij niet in staat zou zijn om ze onder de knie te krijgen. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat, hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, uit het loutere feit dat zij haar schoolloopbaan niet zomaar zonder inspanningen zal kunnen verderzetten geenszins een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit blijkt. Zodoende volstaat het feit dat zij het Kirgizisch niet beheerst en het Russisch niet volledig beheerst niet om in haar hoofdte tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij nog aanvoert dat zij een getalenteerd muzikante is en dat deze vorm van zelfontplooiing totaal verloren zal gaan bij een terugkeer naar haar land van herkomst, stelt de

Raad vast dat verzoekende partij zich beperkt tot het louter herhalen van haar eerdere verklaringen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande evenwel reeds gemotiveerd dat uit het loutere feit dat zij haar talenten in Kirgizië niet op dezelfde wijze zou kunnen ontwikkelen als in België geen intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit blijkt waardoor dit motief evenmin volstaat om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Verzoekende partij laat na desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.2.7.1. Voorts stelt verzoekende partij dat zij in haar land van herkomst haar geloof niet zal kunnen uiten. Verzoekende partij wijst erop dat talrijke incidenten gekend zijn waarbij de christenminderheid het slachtoffer is van verregaande en aanhoudende discriminatie en steeds toenemende restricties op hun geloofsuiting. Gelet op haar verwestering loopt zij bovendien een nog hoger risico als christen.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich wederom beperkt tot het louter herhalen van haar vrees zonder de motivering in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Verwerende partij erkent dat voor christenen in Kirgizië, zowel voor individuen als groepen, de expressie voor vrijheid van meningsuiting, geweten en religie ingewikkeld is geworden en dat er fundamentele problemen zijn op het vlak van registratieprocedures, het ontbreken van een gelijkheidsbeginsel en gevallen van discriminatie op religieuze gronden. Gelet op de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 12, landeninformatie, deel 1) stelt verwerende partij evenwel terecht dat de situatie er actueel niet van dien aard is dat het louter aanhangen van een christelijke geloofsstrekking volstaat om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Er is dan ook een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk. Door verzoekende partij werden echter geen elementen aangebracht waaruit blijkt dat bij terugkeer naar Kirgizië in haar hoofde sprake zou zijn van vervolging omwille van haar geloofsovertuiging nu zij zich dienaangaande beperkt tot vage en ongefundeerde verklaringen. Dat zij dermate verwesterd zou zijn dat zij een verhoogd risico op vervolging omwille van haar geloofsovertuiging zou lopen toont zij evenmin met concrete elementen aan.

2.2.8.1. Vervolgens bemerkt verzoekende partij dat in verband met de door haar vader opgeworpen vrees dat zij het slachtoffer zal worden van bruidroof louter gesteld wordt dat uit de verklaringen van haar vader blijkt dat de slachtoffers van bruidroof ouder zijn dan verzoekende partij. Er werd hiernaar geen enkel verder onderzoek verricht *“doch enkel en alleen op basis van deze eenzijdige interpretatie, eenzijdig geponeerde premisse werd vervolgens afgeleid alsof er zich geen probleem zou voordoen voor verzoekster”*.

2.2.8.2. De Raad is evenwel van oordeel dat geenszins sprake is van een *“eenzijdige interpretatie”* door verwerende partij. Door verwerende partij wordt terecht vastgesteld dat uit de verklaringen van haar vader blijkt dat de slachtoffers van bruidroof minstens in een hogere leeftijdsklasse vallen dan verzoekende partij (administratief dossier, stuk 4, verhoorverslag CGVS d.d. 11/10/2017, p. 10) waardoor er in hoofde van verzoekende partij gezien haar leeftijd actueel geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van bruidroof en dat bijgevolg omwille van de traditie van bruidroof in Kirgizië in hoofde van verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden vastgesteld. Verzoekende partij laat na concrete elementen bij te brengen waaruit het tegendeel blijkt.

2.2.9.1. Verzoekende partij betoogt nog dat verwerende partij de bestreden beslissing gebaseerd heeft op *“een al te eenzijdige en verkeerde interpretatie van de voorliggende info en stukken, zonder enig afdoend onderzoek der asielaanvraag van verzoekster”*. Verzoekende partij stelt dat *“(h)et (...) in dit verband opvallend (is) dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten”*. Verzoekende partij meent dat het indruist tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om op basis van *“eigen eenzijdige inzichten”* haar asielaanvraag te weigeren. Er treedt duidelijk een gevaar voor willekeur op, gezien de bestreden beslissing is gebaseerd op *“talrijke zomaar geponeerde vermoedens”* waarbij *“bepaalde zaken zomaar gratis worden afgedaan als zijnde “niet aannemelijk””*.

2.2.9.2. De Raad merkt vooreerst op dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zich geenszins heeft beperkt tot een *“eenzijdige interpretatie”* van de verklaringen van verzoekende partij. Verwerende partij heeft wel degelijk alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht en zij heeft op omstandige wijze uiteengezet waarom uit de door verzoekende partij aangebrachte elementen in haar hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade blijkt. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangereikte documenten en elementen worden besproken, stelt de

Raad vast dat er wel degelijk een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.11. – en dat er geenszins sprake is van *“eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten”*. Verzoekende partij preciseert overigens niet welke gegevens verkeerd werden geïnterpreteerd en wat de precieze impact zou zijn van deze zogenaamde eenzijdige interpretatie.

2.2.10. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 11 oktober 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT